

[Nathalie Lind.]

bage, der bliver tværtimod en udgift, for så kommer der mere administration. Eller er det meningen, at der er nogle, der ikke skal have det, de får i dag? Det må det jo være, og så er der nogle, der bliver ramt, det klares ikke med venlige ord. Det klares ikke, for efter lovens ikrafttræden vil der være reelt enlige forsørgere med beskedne indtægter, som ikke får den skattefordel, de har i dag, samtidig med at de mister det forhøjede børnetilskud. Og ministeren gav ikke noget klart svar på spørgsmålet: hvor ligger grænsen? Hvad er ringe indtægter? Vi har jo et svar til det politisk-økonomiske udvalg, hvori ministeren taler om ca. 30.000 kr. Er det det samme tal, ministeren opererer med i dag? Hvis det er tilfældet, er det rigtigt, hvad jeg siger, at den enlige mor med ét barn, der er aflønnet inden for HK-området med et par og fyrr tusinde kr., efter ministerens lovforslag mister 1.800 skattefrie kr. om året.

Valbak: Hr. Hjortnæs sagde i sit indledende indlæg, at der ligger et synspunkt bag forslaget, nemlig dette, at vi er nået dertil, at vi skal skære nogle af de generelle tilskud væk og overgå til noget individuelt. Og det er et synspunkt. Men må jeg lige sige, at den faktiske konsekvens af regeringens lovforslag, sådan som det ligger i dag, skrællet for det, der er oplyst skal skrælles her i dag, er den modsatte målt i kroner og øre. Det er nemlig sådan, at de generelle almindelige tilskud får mere, betydeligt mere, så meget mere, at nettoresultatet af besparelshalvåret for året 1973-74 bliver en merudgift på 15 mill. kr.

Og så til økologidebatten. Må jeg sige til ministeren, at mit forslag gik ud på, at man i et udvalgsarbejde medtog økologernes påstande og stillede dem op over for de vægtige socialpolitiske synspunkter, som er vort bærende grundlag i dag, bl. a. for den lovgivning, vi behandler her. Og lad mig så tilføje, at selv uden økologi — og jeg tror for øvrigt, man skal tage den mere alvorligt, end ministeren gør det — er analysearbejdet

ikke blot hensigtsmæssigt, men for mig at se nødvendigt. Tænk bare på vore stigende problemer inden for dette område omkring ændrede samlivsformer. Tænk på fru Nathalie Linds omtale af ægtefællers bundfradrag kontra de enliges osv., osv. Kan vor fordelingspolitik på dette område holde over for de hurtige ændringer, der sker i vort samfund?

Ministeren affejede mit seriøst mente forslag med, at det er dyrt. Må jeg sige: dette lovområde koster 2,5 milliarder kr. om året, og må jeg så tilføje: det er dyrt at lade være.

Og så til sidst. Jeg har for mit vedkommende noteret mig, måske forkert, men indtil videre i hvert fald noteret mig, at der ingen reelle forhandlingsmuligheder er i folketsudvalget. Det er synd. Det er synd for regeringen, for det, vi havde at tilbyde, var reelle og renfærdige besparelser og ikke det gas, ikke det illusionsnummer, som er forelagt her i dag.

Gert Petersen: Jeg vil godt knytte en enkelt bemærkning til det, finansministeren sagde, og som jo indirekte vedrører den del af lovforslaget, som igen vedrører kompensationen for ophævelse af forbrugertilskuddet til nedbringelse af mejeriprodukter.

Vi synes fra SFs side, at det er principielt godt, at man nu tager momssystemet op til undersøgelse og nyovervejelse. Vi siger ikke, at vi ligger inde med den patenterede løsning på problemerne, men det er i hvert fald givet, at der i de senere måneder er sket meget drastiske prisstigninger på vigtige fødevarer — og her ser jeg endda bort fra de prisstigninger, som skyldes ophævelsen af forbrugertilskuddet til mejeripriserne, det er kun en lille del af det — og vi kan i de kommende måneder forvente yderligere voldsomme prisstigninger, som tilsammen gør, at man efter vores opfattelse må gennemgå det afgiftssystem, hvormed vi har belagt fødevarerne. Om man skal lette prisen igennem en subsidiering, eller om man skal lette den på anden måde, kan man naturligvis